

1 – BEGIN RECHTSTREEKSE UITZENDING INTERNET (13.30.14.00) (40’)

2 – GROET PRESENTATORS. WIE WE ZIJN. WAT RUN4UNITY IS (2’30’)

Letizia: Dag allemaal!

Luca: En welkom op Run4Unity! Van Luca,

Letizia: Letizia,

Cristina Cristina,

Francesco Francesco.

Cristina: We bevinden ons op Piazza Navona in Rome waar we ons voorbereiden op de tweede editie van Run4Unity, de wereldstafette van ‘Juniors/Tieners voor de eenheid’.

Francesco: We zijn verbonden via internet met vele landen uit alle werelddelen die met ons de ronde van de wereld zullen volgen van het estafettestokje van de ene tijdzone naar de andere in een tijdspanne van 24 uur.

Luca: Via telefoonverbindingen en berichten die al aankomen op onze website, zullen we onmiddellijk op de hoogte worden gebracht. Maar nu presenteren we ons?

Letizia: Zeker! We zijn Juniors/Tieners voor de eenheid en maken deel uit van de Focolarebeweging, verspreid in 182 landen van de wereld. We zijn van verschillende culturen, kerken, godsdiensten en overtuigingen en hebben als doel het Ideaal van de eenheid van Chiara Lubich, dat zijn bron vindt in het evangelie.

Francesco: Deze dag waarop we in meer dan 300 steden in heel de wereld verenigd zijn, willen we wijden aan haar die tot voor twee maanden nog hier bij ons was. We willen haar bedanken omdat ze ons het geheim heeft laten ontdekken om gelukkig te zijn.

Letizia: We hebben een motto gekozen, dat we samen willen beleven. Dat zegt: “Alles wat je wilt dat de mensen voor jou doen, doe dat ook voor hen”.

- Cristina:* Kennen jullie dat? Het staat in het evangelie, maar het is aanwezig in alle godsdiensten en staat in het hart van elke mens geschreven. Het wordt de Gulden regel genoemd en vraagt van ons om elke persoon die we ontmoeten blij te maken. Hoe? Door voor hem te doen wat je zou willen, dat voor ons wordt gedaan, als we in zijn plaats waren.
- Luca:* We zullen vandaag zeker duizend gelegenheden hebben om dat in praktijk te brengen. Het gaat erom aandachtig te zijn voor de noden van wie naast ons staat. Is die blij? Ook ik ben blij en deel met hem zijn vreugde. Heeft iemand aandacht nodig of dat iemand luistert naar hem? Het is alsof ik dat nodig heb en ik stel me als eerste beschikbaar.
- Cristina:* Zo leven vraagt een zekere training! Maar onze ervaring zegt ons dat het geluk verzekerd is!
- Letizia:* Proberen om te geloven!! We hebben dus heel de dag om samen de effecten van de Gulden regel te ervaren!!
- Francesco:* We beginnen meteen en, wat heel belangrijk is, we schrijven in het forum op de website run4unity.net de ervaringen die we opdoen. We zullen zien hoe geleidelijk ons stukje van de wereld gekleurd wordt!!

3- LIED "RUN4UNITY" (3'48")

The city streets are grey
With people suffering in their pain
The joy they hunger for
Is near and not so far away.
Give love and you will find love
Share the pain that's all around you
Take away all the sorrow,
Heal the wounds you see
Happiness will follow.
**Time to run all together -
all the world is set in motion
join our race as we reach our goal**
Run, run, run – run and go. (2x)
The race continues on
And soon we'll be one family
Come join our effort and the river

Soon will meet the sea
Just do your part, He'll be there
And multiply your actions
See your city grow
Make it your intention
Nation all united.

Time to run all together... (2x)

All you people hear me out!
Come and stand beside our cause!
Know the day is near at hand
When all the nation will rejoice
Feed all the hungry! Tend to the thirsty
Clothe all the naked! Give to the needy
So roll up your sleeves and you'll make a big difference!
The world will live as one!

Time to run all together... (3x).

4 – INTERVIEW AAN DE ACTEURS: hoe we Run4Unity hebben voorbereid (2')

Lorena: **Ciao, ik ben Lorena. Om me heen zijn enkele jongens en meisjes die de acteurs zijn van deze dag die speciaal lijkt! Ik stel er jullie enkelen voor. Ciao, Giulio, jij bent aan de basgitaar, nietwaar?**

Giulio: Ja, ik speel de basgitaar, maar ik ben niet de enige, we zijn met twee. Voor ons is het niet belangrijk te spelen in mondovisie, maar eerder ruimte te geven aan de ander, bijvoorbeeld door elkaar af te wisselen bij de verschillende liederen. Onze band werd gevormd juist voor Run4unity en we komen uit verschillende Italiaanse steden.

Lorena: **Ciao, ook jij speelt?**

Juru Nee, ik ben Juru en maak deel uit van één van de verschillende groepen die elkaar vandaag op het podium zullen afwisselen voor de choreografieën. Maar ook ik heb een instrument: dit penseel, waarmee jullie me zullen zien kleuren..., maar ik kan jullie nu niet meer vertellen, anders is het geen verrassing meer!

Lorena: **We zien dat je veel papieren in handen hebt... Elisa, wat is jouw bijdrage aan Run4unity?**

Elisa Vandaag zal ik het programma in de cabine volgen en ik zal mijn stem lenen aan die jongens en meisjes die in andere talen dan het Italiaans zullen spreken. Reeds 9 maanden komen we samen van zodra we een dag vrij zijn van school, om dit programma dat jullie zullen zien, uit te werken. We zijn met ongeveer 200 jongens en meisjes van verschillende landen, die de acteurs van deze dag zijn. We bleven in contact met elkaar

via Internet. Samen hebben we gedacht aan het programma voor de uitzending, hebben we de teksten geschreven... Het was een onvergetelijke ervaring de Gulden regel onder ons te beleven, door ook te leren om te luisteren naar de ideeën van iedereen. Vandaag willen we niet zozeer woorden doorgeven, maar ons leven. Want als dat ons gelukkig maakt, zijn we er zeker van dat het ook vele andere jongens en meisjes die naar ons zullen luisteren, gelukkig zal maken.

Lorena: **Duizendmaal dank Elisa, nu laten we ruimte aan de jongeren uit Hong Kong die op het podium komen om een oude dans uit Mongolië uit te voeren. Het is een gebed tot God Vader voor de vrede van alle volkeren op aarde. Laten we naar hen kijken!**

5 – DANS - HONG KONG: gebed voor de vrede (2')

6/7 – INTERVIEW AAN DE REDACTEURS: “News estafette vanuit de wereld” Dienst estafette Filippijnen (2'30”)

Lorena: **Nu bevinden we ons onderaan het podium, in een gazebo, waar onze redactie geïnstalleerd is. Hier zijn Arianna, Ilaria en Paolo die via internet berichten krijgen van de estafette uit alle delen van de wereld. Ilaria, hoe gaat het?**

Ilaria: Goed! Willen jullie weten waar Run4unity vertrokken is? In Oceanië dat 11-12 uur voorop is in vergelijking met ons! Volgens de berekeningen van onze experts, was het 16.00 's middags in Wellington, in Nieuw-Zeeland, toen het 6 uur 's morgens was voor ons! Het doel was het Waitangipark, om te herinneren aan de vrede die getekend werd tussen Groot-Brittannië en het inheemse volk van de Maori's.

Lorena: **E jij, Adriana, wat vertel jij ons?**

Arianna: Wel, het estafettestokje werd doorgegeven aan Noumea in Nieuw-Caledonië, waar er gerend werd in een wijk die het schouwspel is van botsingen tussen Melanesiërs en inwoners van Wallis en op het eiland Futuna. En dan in Sidney, Melbourne en Perth. Van hieruit zijn we naar Azië gevlogen. In Seoul in Korea hebben ze over de brug over de rivier Han gerend, om het verlangen uit te drukken om het Koreaanse volk

weer te verenigen. Ze zijn vervolgens in het Parlement aangekomen waar ze een boodschap van vrede hebben overhandigd, met veel handtekeningen die ze verzameld hadden. In Thailand hebben christelijke, boeddhistische en moslimjongeren elkaar ontmoet in één van de grootste parken van Bangkok. We hebben gehoord dat ze ook in Nepal gelopen hebben aan de hellingen van de Everest, in Katmandù! En ook op de Filippijnen en in Indonesië.

Lorena: **Jullie die de situatie voor ogen hebben, zeg ons: waar is het estafettestokje precies op dit moment? Voor welk deel van de wereld moeten we supporteren?**

Paolo: De jongeren van het eiland Réunion in de Indische Oceaan hebben net hun doel bereikt. Ze zijn aan het rennen in de tijdzone + 3 van Greenwich waartoe de landen van het Midden-Oosten en van Afrika behoren, waaronder enkele landen die in moeilijke situaties leven: we willen hier Libanon, Syrië en Kenia herinneren. Ze zijn ook aan het rennen in Madagascar en in Rusland, in Moskou in een park van de stad waar ze op het einde van de estafette met hun gsm/mobieltje het estafettestokje zullen doorgeven aan de jongens en meisjes van Finland.

Lorena: **Tot vlug dan! We zullen wat later terugkeren om altijd op de hoogte te blijven... Werk ze!! Cristina, aan jou de lijn.**

8 – INTERVIEW aan ESTEBAN (Rosario) en AGUSTINA (Bahia Blanca) - ARGENTINIË: hoe we ons hebben voorbereid om naar Run4unity te komen(2')

Cristina **Ja, dank je Lorena, hier bij ons is Esteban, die komt uit....**

Esteban: Uit Rosario, een stad van de Argentijnse pampa.

Cristina: **Wat ver weg van Rome! Vertel ons, hoe jullie je voorbereid hebben op Run4unity?**

Esteban: Eén van de grootste uitdagingen was geld te vinden voor de reis. Bedenk dat de prijs van mijn vliegtuigticket gelijk is aan het loon van drie maanden van mijn ouders. We hebben van alles uitgevonden! Ik heb bijvoorbeeld afgezien van een reis die bij ons als een traditie is voor studenten die afstuderen, want ik heb gevoeld dat Jezus me iets belangrijkers aanbood voor mijn leven. Ik heb heel de zomer hard

gewerkt om te kunnen komen en dankzij loterijen, werkjes in de tuin bij onze burens en de bijdrage van Juniors/Tieners voor de eenheid van Moskou, zijn we hier vandaag met vijf.

Cristina: **En jij bent?**

Augustina: Ik ben Agustina, uit Bahia Blanca. Mijn streek reikt tot het Vuurland, het meest zuidelijke punt van Argentinië, dichtbij de Zuidpool. Om te kunnen komen heb ik aan mijn vriendinnen op school gevraagd om aan te kloppen bij alle huizen uit de buurt om een ei te vragen. Als ik er zo twaalf bijeen had gekregen, verkocht ik die. Jullie begrijpen dat de opbrengst niet zo groot was! We hebben bovendien van een bedrijf het voorstel gekregen om tienduizend foldertjes te steken in een tijdschrift dat gespecialiseerd is in suikerziekte. Dat heeft ons geholpen om geld te verzamelen. We zijn dus in vijf gekomen, maar alle 'Juniors/Tieners voor de eenheid' van de streek hebben ons geholpen. Nu zijn ze bezig met Run4unity in 11 steden van het Argentijnse Patagonië en we willen hen groeten!

Cristina: **Dank aan iedereen! En nu tamboerijnen, ritme, poëzie met de Saya, een typische Afro-Boliviaanse dans!**

9 – DANS - BOLIVIA (1')

10 - PRESENTATIE VAN HET PROJECT "KLEUR JE STAD" (1'30")

Cristina: Dank je aan de Boliviaanse jongeren voor deze dans. Sinds enkele jaren brengen wij als 'Juniors/Tieners voor de eenheid' een project vooruit dat we de naam hebben gegeven: 'Kleur je stad'.

Francesco: Het gaat om een programma dat ons helpt om in onze steden concreet te maken wat Chiara en haar eerste vriendinnen in Trente hebben beleefd toen alles begonnen is.

Letizia: Trente was in 1943 een stad die verwoest werd door de oorlog. Huizen, toekomstige projecten, studies... alles stortte in. Maar ten opzichte van zo'n grote verwoesting, ziet Chiara met nog meer kracht dat er een ideaal is dat niet instort: God. Een God die herontdekt wordt als Vader die oneindig veel van elke mens houdt.

- Luca:* Ze wil daarop concreet een antwoord geven. Hoe? Door te beminnen. Er waren armen te helpen, mensen, die alleen waren gebleven, te troosten... en in een paar maanden tijd verspreidde dat nieuwe leven zich in hun de stad.
- Cristina:* Misschien zijn onze landen niet verwoest door de oorlog, maar ook vandaag is het gemakkelijk om grijze hoeken te vinden, waar eenzaamheid, onverschilligheid, onrechtvaardigheid heersen...
- Francesco:* Met het project "Kleur je stad", hebben we ons oog gericht op enkele gebieden waar kleur ontbrak: weeshuizen, rusthuizen, ziekenhuizen, vuile parken die moesten schoongemaakt worden. Op onze website teens4unity.net kun je zien hoe dit project in de wereld op honderden manieren gerealiseerd werd. Om daar een idee van te hebben vertelt Dominic, van wie we een interview gaan afnemen, ons wat ze in Tanzania aan het doen zijn.

11 - DOMINIC SANGA – TANZANIA: Jezus in de meest eenzame mensen (1'30")

Gedreven door een verlangen om wat liefde te brengen in onze stad, hebben we een ervaring opgedaan die voor altijd in ons hart zal blijven. Terwijl we in het dorp rondgingen om de bejaarden en behoeftige mensen op te zoeken, hebben we een oude man ontmoet die als een tovenaars beschouwd wordt en dus verstoten is. Hij leed heel erg, op de eerste plaats omwille van de kwaadsprekerij die uit de mond van iedereen kwam, ten tweede omdat hij echt alleen op de wereld was. Hij leefde in een oud bouwvallig huis, zonder dak. Hij had geen kleren om zich te bedekken in het koude seizoen, en ook geen bord of een pan om te koken. Hij gebruikte alleen oude blikken... Hij leek echt een beetje gek. We zijn wat bij hem gebleven en we hebben geprobeerd hem te beminnen, overtuigd van wat Jezus in het evangelie zegt: "Alles wat je voor één van de minsten van broeders hebt gedaan, dat heb je voor mij gedaan".. We zijn verschillende keren teruggekeerd, om hem eten te brengen, dat hij echter weigerde. Hij kon niet geloven dat er iemand was die zich belangeloos over hem ontfermde. Onze volharding en onze liefde hebben hem uiteindelijk aangemoedigd om ons te aanvaarden en een paar woorden met ons te wisselen. De mensen om ons heen keken ons wat argwanend aan. Iedere keer dat ze ons zagen naar hem toe gaan, zeiden ze ons op onze hoede te zijn. Maar vervolgens hebben ze zich tot onze verbazing met ons verenigd en hebben enkele dingen gekocht die deze man nodig had.

In een maand tijd was zijn klein en wankel huis omgevormd in een heilige plaats, waar we altijd, wanneer we elkaar ontmoetten, een sterke aanwezigheid van Jezus in ons midden voelden. Hij deelde met ons zijn vreugden of zijn lijden. Nu is deze man in de hemel. Hij is op een nacht onverwachts gestorven en wij voelen dat hij gelukkig vertrokken is en klaar was om God te ontmoeten.

Francesco: Dank je Dominic. Nu verbinden we ons met Lorena, die zich bevindt tussen de stands van de Fiera Primavera (Lentebeurs).

12 - INTERVIEW AAN DE STANDS VAN DE 'FIERA PRIMAVERA'(2')

Lorena: **We zijn hier op het plein waar er naast het podium tientallen standjes zijn opgericht door jongens en meisjes van vele scholen van Rome. Laten we even een standje van dichterbij gaan bekijken en nagaan waarin hun activiteit bestaat. Wat doen jullie hier vandaag?**

Fiera P. We zijn studenten van de school Falcone Borsellino van Rome. We willen ons persoonlijk inzetten voor een meer solidaire wereld. Daarom hebben we ons vanaf het begin aangesloten bij het project van de 'Cultuur van het geven', dat vele aspecten van het dagelijks leven bestrijkt: nieuwe contacten onder ons in de klas, door bijvoorbeeld instinctieve antipathieën te overwinnen of door die klasgenoten te helpen die moeilijkheden hebben, het erbij betrekken van ouders, leerkrachten en lokale instellingen. We hebben deelgenomen aan de Fiera Primavera (Lentebeurs), een activiteit die al verschillende jaren herhaald wordt in veel Italiaanse steden. Die bestaat erin om handgemaakte voorwerpen te maken en te verkopen, om studiebeurzen te ondersteunen, voor jongens en meisjes van onze leeftijd die anders, omwille van oorlog of armoede, niet zouden kunnen studeren.

Lorena: **En jullie zijn jongens en meisjes van de school... wat zet jullie ertoe aan dit te doen?**

Fiera P. Wij willen de cultuur van het geven beleven. We geven onze dingen, maar we krijgen ook veel. De jongens en meisjes die wij helpen schrijven ons brieven. Ze leren ons hun cultuur van dichterbij kennen en ook hun leven, dat moeilijker is dan het onze. We zijn getroffen door de sereniteit waarmee ze bepaalde situaties aanpakken. Van hen leren we om niet ontmoedigd te worden en ons leven niet te baseren op de

dingen die we bezitten. Sinds we samenwerken aan dit project, zijn onze contacten op school veranderd.

Lorena: **Dank je! Nu geven we de lijn aan het podium, waar een grote groep Koreanen een uitvoering van martiale kunst zal geven die Taek Kyon genoemd wordt. Laten we even kijken waarover het gaat.**

13 - CHOREOGRAFIA – KOREA (1'30'')

14/15 – KLEUR JE STAD: interview aan Tamara (1'30'')

Luca: **Bedankt aan onze Koreaanse vrienden! Nu is Tamara uit Jordanië hier met mij. Ciao, we weten dat jij één van de eerste meisjes bent die begonnen is met een wat origineel project, ook met de hulp van andere juniors/teners voor de eenheid, die de cultuur van het geven beleven.**

Tamara: Ja, enkele jaren geleden kwamen er steeds meer vluchtelingen uit Irak in mijn land. Vanwege verschillende problemen werden de kinderen niet ingeschreven op school en velen bleven zo analfabeet. Wij hebben het idee gehad om een school te openen voor hen. We hebben lokalen gezocht, schoolmateriaal, we hebben onze boeken ter beschikking gesteld, en dat ook gevraagd aan vrienden en familie. Na de school worden wij twee keer in de week van leerlingen 'leerkrachten'. We geven Arabische, Engelse les, les in wiskunde en wetenschappen. Deze kinderen zijn heel blij om onze lessen te volgen.

Luca: **Het is al een paar jaar dat deze naschoolse opvang verder gaat nietwaar?**

Tamara: Ja, en het enthousiasme ontbreekt ons niet, ook dankzij de hulp die komt van andere klassen van verschillende landen van de wereld. Daar engageren jongens en meisjes zich om een euro per maand te geven voor één van hun kameraden die in moeilijkheden verkeert. Met die studiebeurzen kunnen we elk jaar veel Iraakse kinderen en jongeren helpen en velen van hen zijn moslim. Bij ons voelt iedereen zich bemind. Ze leren graag en willen de verloren lessen inhalen. Ook voor ons "leerkrachten" is het een echte school: we leren dat we door te geven niets verliezen, maar zelfs de liefde van de anderen winnen, wat het belangrijkste is.

16 - JESUS – PERU: als het lijden ons van dichtbij raakt (1'20'')

Letizia: **Dag Jesus. Jij komt uit Peru en ook jij hebt op een dag een studiebeurs zien toekomen bij je thuis, één van de 600 die de 'Juniors/Tieners voor de eenheid' in 32 landen sturen, nietwaar?**

Ja. Na het faillissement van de firma waar mijn moeder werkte, is de economische situatie van mijn familie van de ene op de andere dag bruusk veranderd. Er was geen geld meer om te studeren en dus moest ik de school en ook mijn vrienden verlaten. Door deze moeilijke situatie werd mijn moeder ziek. In het begin was ik wat terneergeslagen, maar van kleins af heb ik geleerd dat voor ons christenen het lijden een naam heeft: de gekruisigde en verlaten Jezus. Als Hij op het kruis, met dit lijden dat Hij ervaarde, doorgegaan was met beminnen, kon ik dat nu ook doen in wat er met mijn familie gebeurde. Ik ben dus begonnen met in huis te helpen in kleine werken, met te proberen mijn moeder bij te staan, die langzaam maar zeker serener werd. Enkele dagen later heb ik tot mijn grote verbazing, dankzij de hulp van enkele schoolvrienden op vele kilometers afstand, één van de studiebeurzen gekregen, die het de 'Juniors/Tieners voor de eenheid' elk jaar lukt te sturen. Zo ben ik opnieuw gaan studeren.

Nu volg ik een avondcursus in grafica, terwijl ik, zoals vele jongeren in mijn land, overdag werk om mijn school te betalen en thuis te helpen.

17 – CONCLUSIE EN AFSPRAAK UITZENDING OM 18.00 (1')

Letizia: Goed, nog enkele minuten en deze eerste afspraak is afgelopen. Maar voordat we elkaar laten, willen we iedereen herinneren aan het motto dat we besloten hebben vandaag te beleven en dat zegt: "Alles wat jullie willen dat de mensen voor jullie doen, doe dat ook voor hen".

Luca: Hier in piazza Navona in Roma, en in alle andere steden van de wereld waar Run4Unity gerend wordt, zijn we inderdaad ook geëngageerd in deze wedstrijd die een echte wedstrijd in de wedstrijd is!

Francesco: We doen zeker al veel ervaringen op. Laten we die opschrijven in het forum van de website run4unity.net. Zo zal de vreugde van één iemand die van allen zijn!!

Cristina: In afwachting spreken we af voor de volgende rechtstreekse uitzending via satelliet met heel de wereld. Tot 18.00 Italiaanse tijd!
Groeten aan iedereen!

18 – EINDE RECHTSTREEKSE UITZENDING VIA INTERNET (40'')